

LENI SARIS
Straatweg 91
3054 AB Rotterdam
Telefoon 010 - 226720

Rotterdam, 28 september 1989

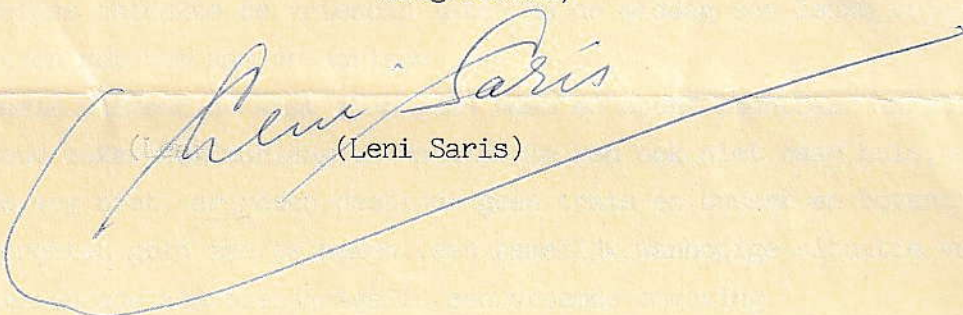
Aan de Weled.Heer J.J.Zanstra
Adrianalaan 144
3053 ME Rotterdam

Geachte Heer Zanstra,

Bijgaand het verhaaltje over Hüllegersberg. Ik hoop, dat het zo is als uw bedoeling was. Ik hoor dat nog graag van U want dan kan er eventueel tijdig nog aan gesleuteld worden. Het verhaal is overigens geen fantasie, maar klinkklare waarheid van A tot Z.

Het verhaal over mijn ouders schoot me te binnen terwijl U met mij belde en daarom vond ik het toch erg aardig om te schrijven.

Met vriendelijke groet,
hoogahtend,

(Leni Saris)

Schrijf eens een verhaal over Hilleegersberg...een verzoek, waar ik even over na moest denken.

Het leek me een aardige opgave, maar ik had een paar bijzonder drukke maanden achter de rug in verband met het verkoop van het zeventienste exemplaar van mijn boeken en ik wilde zo langzamerhand weer aan mijn "gewone" werk beginnen: Het schrijven van een boek.

Ondanks het feit, dat ik niet levenslang in Hilleegersberg woon maar pas achttien jaar, heb ik, bij nader inzien, toch wel bijzondere banden met deze woonwijk:

Aan de achterzijde van mijn huis kijk ik uit op de Bergse Achterplas. Daar hebben, vele jaren geleden, mijn ouders elkaar voor het eerst ontmoet... namelijk op het ijs.

Mijn moeder, dochter van een "spoorwegman", die wegens zijn organisatorische talenten, vaak van standplaats moest veranderen, kwam daardoor zo rond het jaar 1910 in Rotterdam wonen. Het was winter en het ijs op de Plas was goed.

Maria Clementine, de naam van mijn moeder, was door een buurmeisje uitgenodigd om samen te gaan schaatsen op de Bergse Achterplas.

Helaas ontdekte de vriendin later op de middag een leuke vriend en verdween met hem aan de horizon.

Maria Clementine wist zich geen raad en stond zichtbaar angstig en ijskoud zeker een uurlang te wachten. Ze kon ook niet naar huis, want ze wist de weg niet, er reden destijds geen trams en bussen en bovendien had ze vergeten geld mee te nemen... een tamelijk wanhopige situatie voor een welbehoede achttienjarige in een vreemde omgeving.

Die middag reed er ook een jongeman, toch heel wat jaartjes ouder dan het meisje, op de Plas. Hij reed bijzonder goed en waarschijnlijk had hij al eerder gezien, dat het meisje ook een ervaren schaatsrijdster was maar in die tijd zo maar een meisje aanspreken ging beslist niet, zoals dat tegenwoordig wel kan. Toen de jongedame echter steeds angstiger op hetzelfde plekje bleef staan bibberen en rondkijken, zag hij de kans schoon en bood haar hulp aan. Maria's Clementine had zo haar twijfels, ze zou het nooit in haar hoofd hebben gekregen om met vreemde mannen te spreken, laat staan er mee weg te wandelen, maar ja... nood breekt wetten en ze moest toch naar huis als ze niet wilde vastvriezen. De redder in de nood begeleidde haar keurig naar huis langs destijds zeer donkere en verlaten dreven.

"Maar hier ben ik vanmiddag niet geweest!" riep Maria Clementine angstig. Haar redder werd daar toch wel even kwaad om, maar begreep het toch wel en leverde haar aan haar huisdeur af, met de bescheiden vraag of hij haar nogmaals mocht ontmoeten. Ze zei niet bepaald "ja", maar de redder in de nood stond op Zondag aan de kerkdeur op haar te wachten. Enkele maanden

later waren ze verloofd. Ze trouwden enkele jaren later in Rotterdam en zijn daar altijd blijven wonen.

Op oudere leeftijd heeft mijn vader veel aantekeningen gemaakt over zijn jeugd in Rotterdam en alles wat zich zo rond de eeuwwisseling afspeelde. "Misschien heb je ooit iets aan die aantekeningen," zei hij tegen mij, maar hoewel ik het pak "krabbels" en slecht leesbaar, trouw heb bewaard, ik heb er nooit iets mee gedaan.

Ik had het te druk, die tijd paste niet in mijn werk, het waren aantekeningen zonder enige volgorde en bovendien niet gemakkelijk leesbaar.

Interessant is het eigenlijk toch wel en nu heb ik er voor het eerst uit geput voor dit artikeltje. Er is n.l. ook een stukje gewijd aan een herinnering die met "Hillegersberg" te maken heeft: De theetuin, speeltuinoef uitspanning... hoe men het ook in de volksmond noemde.. van "Vrouw Romeijn" en "Freericks".

Mijn grootvader, van vaderszijde, was "Juwelier, Goudsmid en Graveur", zoals ^F de grote koperen plaat aan het woonhuis ^F vermeldde. Er was geen winkel maar "De Werkplaats", op één van de verdiepingen van het grote oude huis.

Verder waren er natuurlijk de woonlagen voor het grote gezin en "Vader Saris" werd af en toe dol van het lawaai, dat zijn spruiten boven zijn hoofd maakten met een groot hobbelpaard maar een enkele maal liet de drukbezette vader op een mooie zomerdag een z.g. "Jan Plezier" aanrukken, besteld bij de stalhouderij.

Dit voertuig werd door mijn vader in zijn "memoires" ^{aldus} ~~als~~ omschreven: Een groot soort tentwagen, met twee paarden bespannen. De koetsier op de bok, met hoge hoed en geklede jas. In de "bak" krom heel de familie: Pa, Ma en alle kinderen, desnoods nog een paar tantes ^{en} ~~we~~ bij en voort ging het naar "Vrouw Romeijn" of naar "Freericks".

De familie kon zich zo'n dagje veroorloven en was daar dan zielsgelukkig mee. Wij mogen onze verre reizen, her en derwaarts over de aardbol gewoon vinden, destijds was men met heel wat minder tevreden.

De "Uitspanningen" moesten het wel van de zomermaanden en de eventuele ijspret hebben, want met kil, nevelig en nat herfstweer ging niemand voor zijn genoegens "naar buiten".

Mijn vader schreef ergens: "Er werd heel wat gewandeld en op zondag gingen we met een groep vrienden naar "Vrouw Romeijn". Soms gingen we wel eens met het paardentrammetje, maar we huurden altijd een roeibootje en genoten op de Bergse Plas."

Voor de mensen van toen betekende Hillegersberg met zijn bekende "Uitspanningen" echt "Zomers Buiten", een begrip, waar ze heel hun leven met plezier aan hebben teruggedacht.

Natuurlijk is het Hillegersberg van deze tijd allang niet meer het "Buiten" van vroeger, maar het blijft een speciale sfeer houden, waardoor het

^F in Lombardstraat

prettig wonen is in Hillegersberg.

Mensen die hier altijd hebben gewoond, hoor ik soms zeggen: "Ik ga even boodschappen doen in het Dorp". Ze bedoelen dan de Dorpsstraat en omgeving en ik vind dat gezellig klinken.

Wat gelukkig niet is veranderd in de loop van de tijd is "De Plas" en nog altijd genieten de mensen op mooie zomerdagen van De Bergse Plas..al is het dan niet meer in een oude roeiboot. Het plezier is er toen geweest... het is er nu nog, want wat zou Hillegersberg zijn zonder De Bergse Plas. Ik word er zowaar een beetje lyrisch van, want ik kijk iedere dag met zoveel genoegen naar mijn stukje van "De Plas" en ieder die bij mij op bezoek komt...dat zijn er nogal wat door mijn schrijven...roept meteen: "Oh, wat een prachtig uitzicht!"

Als ik op een mooie zomerdag op mijn balkon geniet van zon, wind en water vraag ik me af, waarom ik toch steeds weer zó nodig op reis moet?

Natuurlijk gasik toch, want de rest van de wereld is óók mooi!
